

193

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 lipca 1966 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji (nr 112) dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybolówstwie, przyjętej w Genewie dnia 19 czerwca 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 Konwencji (nr 112) dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybolówstwie, przyjętej w Genewie dnia 19 czerwca 1959 r. na czterdziestej trzeciej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, złożony został Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dnia 20 czerwca 1966 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa, złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne wymienionej konwencji, która weszła w życie dnia 7 listopada 1961 r.:

Liberia . . . . . dnia 16 maja 1960 r.
Gwinea . . . . . dnia 7 listopada 1960 r.
Jugosławia . . . . . dnia 2 lutego 1961 r.
Bułgaria . . . . . dnia 2 marca 1961 r.
Związek Socjalistycznych
Republik Radzieckich . . . . . dnia 4 maja 1961 r.

Izrael . . . . . dnia 19 czerwca 1961 r.
Gwatemala . . . . . dnia 2 sierpnia 1961 r.
Ukraińska SRR . . . . . dnia 4 sierpnia 1961 r.
Hiszpania . . . . . dnia 7 sierpnia 1961 r.
Meksyk . . . . . dnia 9 sierpnia 1961 r.
Dania . . . . . dnia 27 lutego 1962 r.
Peru . . . . . dnia 4 kwietnia 1962 r.
Tunezja . . . . . dnia 14 stycznia 1963 r.
Norwegia . . . . . dnia 22 stycznia 1963 r.
Niemiecka Republika
Federalna . . . . . dnia 11 lutego 1963 r.
Belgia . . . . . dnia 8 maja 1963 r.
Mauretania . . . . . dnia 8 listopada 1963 r.
Albania . . . . . dnia 11 sierpnia 1964 r.
Kostaryka . . . . . dnia 29 grudnia 1964 r.
Holandia . . . . . dnia 15 lutego 1965 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

194

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lipca 1966 r.

w sprawie zadań i organizacji pracy rzeczników patentowych, wpisu na listę rzeczników patentowych oraz zasad ich wynagradzania.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 14, poz. 86) zarządza się w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, co następuje:

§ 1. Rzecznik patentowy powołany jest do wykonywania zadań określonych w art. 3 ustawy z dnia 21 kwietnia 1966 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 14, poz. 86), zwanej dalej „ustawą”. Do zadań rzecznika patentowego należą w szczególności:

- 1) inicjowanie organizowania i prowadzenia prac, mających na celu śledzenie najnowszych osiągnięć i kierunków rozwoju światowej techniki w określonej dziedzinie na podstawie krajowych i zagranicznych opisów patentowych oraz literatury naukowo-technicznej,
- 2) inicjowanie organizowania i prowadzenia badania nowości wynalazków i wzorów użytkowych, których opisy zostały wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, oraz zgłaszania podniesionych w wyniku badań zastrzeżeń i sprzeciwów,
- 3) inicjowanie organizowania prac, mających na celu wykrywanie rozwiązań posiadających cechy wynalazku lub wzoru użytkowego i zabezpieczenie we właściwym czasie praw pierwszeństwa do tych rozwiązań,
- 4) zapobieganie ujawnianiu istoty nowych rozwiązań tech-

nicznych przed zgłoszeniem tych rozwiązań do opatentowania lub zarejestrowania w Urzędzie Patentowym,

- 5) opracowywanie — w miarę potrzeby przy udziale twórców projektów wynalazczych — dokumentacji związanej ze zgłaszaniem w Urzędzie Patentowym wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych, a także wykonywanie czynności związanych z zastępowaniem uspołeczniczonych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych w zakresie przewidzianym obowiązującymi przepisami,
- 6) stawianie wniosków co do zgłaszania wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych do opatentowania lub do zarejestrowania za granicą oraz czuwanie nad terminowym załatwianiem wszystkich czynności związanych z uzyskiwaniem i utrzymywaniem za granicą praw ochronnych,
- 7) inicjowanie organizowania prac mających na celu ujawnienie faktów naruszania uzyskanych przez uspołecznione zakłady pracy za granicą patentów i praw z rejestracji wzorów i znaków towarowych oraz opracowywanie wniosków co do sposobu likwidacji tych naruszeń,
- 8) inicjowanie organizowania prac związanych z prowadzeniem badań patentowych w zakresie nienaruszania obcych praw ochronnych przy podejmowaniu decyzji w sprawach produkcji i dostaw eksportowych albo

w sprawach zawarcia umów licencyjnych dla celów eksportowych na prawo stosowania polskich wynalazków (wzorów użytkowych) za granicą,

- 9) udzielanie fachowej pomocy twórcom pracowniczych projektów wynalazczych w zakresie ochrony ich interesów,
- 10) występowanie przed Urzędem Patentowym, Komisjami: Odwoławczą i Rozjemczą przy Urzędzie Patentowym oraz przed innymi organami państwowymi.

§ 2. Rzecznik patentowy poza czynnościami wykonywanymi na rzecz uspołecznionego zakładu pracy, w którym jest zatrudniony, wykonuje na polecenie kierownika zakładu pracy swoje czynności na rzecz innych uspołecznionych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych w następujących wypadkach:

- 1) na rzecz zakładów pracy podległych zakładowi zatrudniającemu danego rzecznika patentowego,
- 2) na rzecz twórców pracowniczych projektów wynalazczych i niepracowniczych projektów wynalazczych, zgłoszonych do stosowania na zasadach pracowniczych projektów wynalazczych, jeżeli wspomniane projekty zostały zgłoszone w zakładzie pracy zatrudniającym danego rzecznika patentowego lub w podległych temu zakładowi innych zakładach pracy,
- 3) na rzecz innych uspołecznionych zakładów oraz na rzecz twórców projektów wynalazczych zgłoszonych w tych zakładach w zakresie określonym w pkt 2, o ile według oceny kierownika zakładu pracy, w którym dany rzecznik patentowy jest zatrudniony, zamierzone czynności dotyczą spraw odpowiadających tematycznie zakresowi zadań tego zakładu pracy i mają charakter doraźny,
- 4) na rzecz innych uspołecznionych zakładów pracy oraz osób fizycznych i prawnych w wypadkach określonych w art. 11 i 13 ustawy.

§ 3. W sprawach omówionych w § 2 zachodzi bezpośredni stosunek prawny na zasadzie odpłatności tylko pomiędzy zakładem pracy zatrudniającym rzecznika patentowego a zakładem pracy lub osobą fizyczną albo prawną, na rzecz których są wykonywane czynności rzecznika patentowego.

§ 4. Uspołecznione zakłady pracy mogą korzystać z usług rzeczników patentowych innych uspołecznionych zakładów pracy zatrudniających tych rzeczników w wypadkach i na warunkach określonych w § 2 pkt 3 i 4 oraz § 3.

§ 5. 1. Rzecznik patentowy zastępuje w swoim zakresie działania uspołeczniony zakład pracy, w którym jest zatrudniony, lub podległy temu zakładowi inny zakład pracy (§ 2 pkt 1) na podstawie pełnomocnictwa wystawionego przez zakład pracy, w którym jest zatrudniony.

2. W wypadkach określonych w § 2 pkt 2, 3 i 4 rzecznik patentowy wykonuje czynności zastępstwa na podstawie pełnomocnictwa, wymienionego w ust. 1, do którego powinno być dołączone w poświadczonym odpisie pełnomocnictwo udzielone zakładowi pracy, zatrudniającemu rzecznika, przez zastępowany zakład pracy lub osobę fizyczną albo prawną.

§ 6. Prezes Urzędu Patentowego może wydawać instrukcje w sprawach form działalności rzeczników patentowych oraz może kontrolować przestrzeganie tych instrukcji.

§ 7. 1. Ministrowie (przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych) ustalają w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego te spośród podległych im uspołecznionych zakładów pracy, w których ze względu na charakter prac w zakresie wynalazczości, ochrony własności przemysłowej oraz eksportu powinny być utworzone stanowiska rzeczników patentowych.

2. Stanowiska rzeczników patentowych powinny być tworzone w komórkach organizacyjnych do spraw wynalazczości, technologicznych, konstrukcyjnych itp. zakładów pracy, o których mowa w ust. 1; gdy zakład pracy zatrudnia trzech lub więcej rzeczników patentowych, powinna być utworzona odpowiednia komórka organizacyjna. W zakładach pracy, w których ze względu na rozmiar prac w zakresie wynalazczości nie jest celowe tworzenie stanowiska rzecznika patentowego, ministrowie (przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych) zapewnią prowadzenie spraw w zakresie określonym w art. 3 ustawy przez rzeczników patentowych jednostek nadrzędnych lub innych zakładów pracy.

§ 8. 1. Działalność rzeczników patentowych w zakresie spraw związanych ze zgłaszaniem wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych i znaków towarowych do opatentowania lub zarejestrowania w Polsce przez osoby prawne i fizyczne mające siedzibę lub zamieszkanie za granicą normują przepisy wydane na podstawie art. 13 ustawy.

2. Czynności rzeczników patentowych w zakresie spraw związanych ze zgłaszaniem wynalazków, wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych do opatentowania (zarejestrowania) za granicą przez osoby prawne i fizyczne mające siedzibę lub zamieszkanie w Polsce — wykonuje upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego przedsiębiorstwo handlu zagranicznego.

3. Czynności rzeczników patentowych w zakresie spraw związanych ze zgłaszaniem znaków towarowych do zarejestrowania za granicą przez osoby prawne i fizyczne mające siedzibę lub zamieszkanie w Polsce — wykonują upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

4. Przepisy rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie do rzeczników patentowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

§ 9. Osoba wpisana na listę rzeczników patentowych ma prawo do tytułu rzecznika patentowego.

§ 10. Prezes Urzędu Patentowego na wniosek kierownika uspołecznionego zakładu pracy zatrudniającego pracownika, który odpowiada warunkom ustawy, wydaje decyzję o wpisaniu tego pracownika na listę rzeczników patentowych.

§ 11. Prezes Urzędu Patentowego ustala wzór i sposób prowadzenia listy rzeczników patentowych, jak również wzór świadectwa o dokonaniu wpisu na listę rzeczników patentowych (art. 5 ustawy).

§ 12. 1. O rozwiązaniu stosunku pracy z rzecznikiem patentowym z przyczyn, uzasadniających w myśl art. 6 ustawy skreślenie jego z listy rzeczników patentowych albo — w myśl art. 9 ustawy — zawieszenie prawa wykonywania czynności rzecznika patentowego, kierownik uspołecznionego zakładu pracy obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić pisemnie Urząd Patentowy i właściwe ministerstwo (prezy-

dium wojewódzkiej rady narodowej), załączając uwierzytelnione przez ten zakład pracy odpisy właściwych dokumentów.

2. W wypadku przewidzianym w art. 9 ustawy Prezes Urzędu Patentowego wydaje decyzję o zawieszeniu prawa do wykonywania czynności rzecznika patentowego; o decyzji tej dokonuje się wzmianki w liście rzeczników patentowych.

3. Rzecznik skreślony z listy rzeczników patentowych obowiązany jest zwrócić kierownikowi uspołecznionego zakładu pracy świadectwo o dokonaniu wpisu na listę rzeczników patentowych w ciągu 7 dni od daty otrzymania decyzji o skreśleniu z listy rzeczników patentowych. W wypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 ustawy, termin ten liczy się odpowiednio od daty, w której wymieniona w tym przepisie decyzja stała się ostateczną. Kierownik uspołecznionego zakładu pracy przekazuje to świadectwo Urzędowi Patentowemu.

§ 13. Rzecznik patentowy przed wpisem na listę rzeczników składa przed Prezesem Urzędu Patentowego przyrzeczenie treści następującej:

„Przyrzekam uroczyście w swojej pracy rzecznika patentowego przyczynić się do ochrony i umocnienia porządku prawnego Państwa Ludowego, obowiązki rzecznika patentowego wypełniać gorliwie, sumiennie i zgodnie z przepisami prawa, dochować tajemnicy zawodowej, a w postępowaniu swoim kierować się zasadami godności, uczciwości i sprawiedliwości społecznej”.

§ 14. Prezes Urzędu Patentowego może w drodze wyjątku zwolnić kandydata na rzecznika patentowego od obowiązku posiadania:

- 1) warunków określonych w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy w wypadku, gdy kandydat wykazał się wykształceniem średnim technicznym lub ekonomicznym oraz nie mniej niż pięcioletnią pracą w zawodzie, związaną z tym wykształceniem, i kilkuletnią praktyką w dziedzinie wynalazczości i ochrony patentowej oraz ukończył szkolenie na rzecznika patentowego, uznane przez Urząd Patentowy,
- 2) warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy, gdy kandydat spełnia warunki, określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy, lecz odbył mniej niż pięcioletnią pracę w zawodzie, związaną z posiadanym wykształceniem, natomiast wykaże się kilkuletnią praktyką w dziedzinie wynalazczości i ochrony patentowej.

§ 15. 1. Wynagrodzenie rzeczników patentowych ustala się w wysokości wynagrodzenia przysługującego pracownikom służby technicznej i ekonomicznej według zasad określonych przez Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Prezesem Urzędu Patentowego.

2. Rzecznicy patentowi mają prawo do dodatków, premii, nagród i innych świadczeń, wynikających z układów zbiorowych pracy lub innych obowiązujących przepisów, dotyczących pracowników zatrudnionych na stanowiskach określonych w ust. 1.

3. W państwowych jednostkach organizacyjnych, w których obowiązuje system premiowania pracowników umysłowych, kryteria i zasady wypłaty premii dla rzeczników patentowych określi Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych oraz Prezesem Urzędu Patentowego.

§ 16. 1. Ministrowie (przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych) mogą wydać w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego zarządzenia regulujące w sposób bardziej szczegółowy sprawy unormowane w rozporządzeniu; w sprawach dotyczących wynagrodzeń zarządzenia te są wydawane ponadto w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

2. Szczegółową organizację pracy, obowiązki i zasady wynagradzania rzeczników patentowych wykonujących czynności określone w § 8 ust. 1 ustali Prezydium Polskiej Izby Handlu Zagranicznego za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego, wyrażoną w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Urzędu Patentowego.

3. Szczegółową organizację pracy, obowiązki i zasady wynagradzania rzeczników patentowych wykonujących czynności określone w § 8 ust. 1 i 2, a zatrudnionych w przedsiębiorstwie upoważnionym przez Ministra Handlu Zagranicznego, ustala Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Urzędu Patentowego.

§ 17. Osoba zatrudniona dotychczas w charakterze rzecznika patentowego w uspołecznionym zakładzie pracy, która do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nabyła w związku z zatrudnieniem w tym zakładzie prawo do wynagrodzenia wyższego aniżeli określone w trybie przewidzianym w § 15, zachowuje za zgodą Prezesa Urzędu Patentowego wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 18. 1. Pierwszego ustalenia zakładów pracy, o których mowa w § 7 ust. 1, dokonają ministrowie (przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych) w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Właściwi ministrowie (przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych) ustalą w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia harmonogramy przewidujące obsadzenie najpóźniej do końca 1970 r. wszystkich stanowisk rzeczników patentowych, o których mowa w § 7 ust. 1, zgodnie z planem rozmieszczenia sieci rzeczników patentowych w resortach, zawartym w załączniku do rozporządzenia.

§ 19. 1. Minister Szkolnictwa Wyższego wyda w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia odpowiednie zarządzenie wprowadzające do programów wszystkich wyższych uczelni technicznych oraz wydziałów prawa niektórych uniwersytetów tematykę z zakresu prawa wynalazczego i ochrony patentowej.

2. Minister Oświaty wyda w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia odpowiednie zarządzenie wprowadzające do programów średnich szkół technicznych tematy z zakresu prawa wynalazczego i ochrony patentowej.

§ 20. Zadania rzeczników patentowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz organizację ich pracy określi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Prezesem Urzędu Patentowego.

§ 21. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym wydanie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Prezesem Urzędu Patentowego zarządzeń, dostosowujących przepisy rozporządzenia do szczególnych warunków w jednostkach spółdzielczych.

§ 22. Przepisy rozporządzenia dotyczące:

- 1) ministrów — stosuje się odpowiednio do przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcję naczelnych organów administracji państwowej oraz do kierowników urzędów centralnych,
- 2) prezydiów wojewódzkich rad narodowych i przewodniczących tych prezydiów — stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw oraz przewodniczących tych prezydiów.

§ 23. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, zainteresowanym ministrom, Prezesowi Urzędu Patentowego oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1966 r. (poz. 194).

PLAN ROZMIESZCZENIA SIECI RZECZNIKÓW PATENTOWYCH W RESORTACH DO ROKU 1970

Lp.	Resorty i inne działy administracji	Planowana liczba w 1970 r.
1	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego	600
2	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	250
3	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	200
4	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki	150
5	Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego	100
6	Ministerstwo Handlu Zagranicznego	200
7	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu	60
8	Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	100
9	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	100
10	Ministerstwo Komunikacji	25
11	Prezydium wojewódzkich rad narodowych	150
12	Polska Akademia Nauk	15
13	Pozostałe	50
Razem:		2000